

**اهداف این فصل**

اهداف سه گانه سیستم‌های مدیریت عملکرد  
مراحل شش گانه فرآیند ارزیابی عملکرد  
استانداردهای مطلق سیستم‌های ارزیابی عملکرد  
استانداردهای نسبی سیستم‌های مدیریت عملکرد  
مدیریت پر مبنای هدف به عنوان شیوه‌ای برای ارزیابی عملکرد  
دلایل عدم موققیت ارزیابی عملکرد  
راههای مؤثّر تر کردن سیستم‌های مدیریت عملکرد  
ارزیابی عملکرد . ۳۶ درجه

**اهداف سیستم مدیریت عملکرد**

سیستم مدیریت عملکرد سه هدف را دنبال می‌کند:

- ۱ - ارزیابی عملکرد کارکنان
- ۲ - توسعه کارکنان
- ۳ - مستندسازی

The diagram illustrates the six stages of Systematic Cost-Benefit Analysis (SBCA) for Management Standardization. It features a central yellow circle labeled "مراحل شش گانه" (Six-stage process) with a silver border, set against a background of a person running on a track. The stages are arranged in a circular flow around the central circle:

- Stage 1 (Top Left):** ایجاد استانداردهای عملکرد (Establishing performance standards)
- Stage 2 (Bottom Left):** تعیین اهداف قابل سنجش (Defining measurable goals)
- Stage 3 (Bottom Right):** اندازه کنترلی عملکرد واقعی (Measuring actual performance control)
- Stage 4 (Top Right):** ایجاد استانداردهای عملکرد واقعی (Establishing actual performance standards)
- Stage 5 (Bottom Left):** بحث در مورد عملکرد با کارکنان (Discussion about performance with employees)
- Stage 6 (Top Left):** ملاسوسه عملکرد واقعی با استانداردها (Comparing actual performance with standards)

**Section 1: مرحله اول: ایجاد استانداردهای عملکرد پا مشارکت کارکنان**  
این استانداردها باید مبنای اهداف استراتژیک، شرح شغل و تعزیز و تحلیل شغل تعیین می شوند. این استانداردها باید واضح، روشن، عینی، قابل درک و اندازه کنترلی باشد.

**Section 2: مرحله دوم: تعیین اهداف قابل سنجش**  
وقتی که استانداردهای عملکرد تعیین می شوند، لازم است که این استانداردها و انتظارات به کارکنان ابلاغ شود. کارکنان نباید مجبور باشند حدس پذیرند که از آنها چه انتظار می رود.

**فرآیند ارزیابی عملکرد**

**مرحله سوم: اندازه‌گیری عملکرد**  
باید پذانیم که چه چیزی را چگونه می‌خواهیم اندازه‌گیری کنیم.

**چهار منبع اطلاعاتی رایج** که مدیدان پرای اندازه‌گیری عملکرد از آنها استفاده می‌کنند عبارتند از: مشاهدات شخصی، کزارشات آماری، کزارشات شفاهی و کزارشات کتابی.

**مرحله چهارم: مقایسه عملکرد واقعی با استانداردها**  
این مرحله انتعرفات پیش عملکرد استاندارد و عملکرد واقعی را پذست می‌آید.

**مرحله پنجم: مطرح کردن وضعیت عملکردی کارکنان با آنها**  
**مرحله ششم: اقدامات اصلاحی لازم**

**روش های ارزیابی عملکرد**

سه رویکرد پرای ارزیابی عملکرد وجود دارد:

- ۱- ارزیابی پر اساس استانداردهای مطلق
- ۲- ارزیابی پر اساس استانداردهای نسبی
- ۳- ارزیابی پر اساس خروجی‌ها

هیچ یک از این روش‌ها همواره بهترین روش نیستند و هر روش ضعف و قوت‌های خاص خود را دارا می‌باشد

## ارزیابی پراساس استانداردهای مطلق

به این معنی است که کارکنان نسبت به یک استاندارد مقایسه می‌شوند و ارزیابی هر کارمند از کارمندان دیگر در یک گروه کاری، مستقل می‌باشد.

شیوه‌های ارزیابی براساس این گونه استانداردها عبارتند از: **ارزیابی رویدادی** (مهم و بحرانی، چک‌لیست، مقیاس رتبه‌بندی صفت، انتخاب اجرایی و مقیاس‌های رتبه‌بندی رفتاری).

### ارزیابی حادثه بحرانی

در این شیوه روی رفتارهای کلیدی و بحرانی که باعث اختلاف بین انجام کار بطور مؤثر و انجام آن بطور نامؤثر می‌شود، تمرکز می‌شود قوت این شیوه این است که به رفتارها توجه دارد.

نقاط ضعف آن:

- ارزیابی کننده‌ها باید بطور منظم این حوادث را ثبت کنند و این را باید بطور هفتگی یا روزانه برای همه کارکنان انجام دهند.
- وقت‌گیر بودن این کار

### ارزیابی چک لیست

در این روش ارزیابی از لیستی از رفتارها و تشریح آنها استفاده می‌کنند و رفتارهایی را که هر کارمند انجام می‌دهد را تیک می‌زنند. وقتی چک لیست کامل شد توسط مدیریت منابع انسانی ارزیابی می‌شود.

#### ارزیابی مقیاس رتبه‌بندی صفت

لیست مجموعه‌ای از ویژگی‌ها و خصوصیات و دامنه‌ای از عملکرد هر شخص و ارزیابی‌ها پراساس این اطلاعات از این روش می‌توان برای ارزیابی عواملی چون کیفیت و کمیت کار، دانش شغلی، همکاری، وفاداری، استقلال‌پذیری، حضور در سازمان، امانت‌داری و... استفاده کرد.

#### ارزیابی انتخاب اجرایی

رتبه‌کار باید یعنی دو یا چند عبارت در مورد عملکرد فرد یک عبارت را انتخاب کند.

#### مقیاس‌های رتبه‌بندی رفتاری

رویکردی که در سال‌های اخیر مورد توجه زیادی قرار گرفته است.

این مقیاس‌ها، تدکیبی از عنصر اصلی دو رویکرد مقیاس رتبه‌بندی صفات و مقیاس حوادث بحرانی می‌باشد. تکنیکی است که حوادث بحرانی و مهم را شناسایی کرده و ابعاد رفتاری عملکرد را پهلوی می‌بخشد. و بعای ویژگی‌ها، رفتار فرد را ارزیابی می‌کند.



## ارزیابی پرآساس روش استانداردهای نسبی

در این روش‌ها عملکرد فرد را به کارکنان و دیگر افراد سنجیده می‌شود.

رایج‌ترین روش‌های استانداردهای نسبی عبارتند از: **رتیب‌بندی ترتیب گروه**، **رتیب‌بندی فردی**، **مقایسه زوجی**.

### رتیب‌بندی ترتیب گروه

در این روش ارزیاب باید کارکنان را در یک طبقه پندی مخصوصی قرار دهد. مزیت این روش این است که باعث می‌شود که ارزیاب **خطای فشارهای ناشی از تورم در امتیازات ارزیابی** و **خطای کرایش** په متوسط را مرتکب نشود.

### رتیب‌بندی فردی

در این روش ارزیاب عملکرد کارکنان را از کمترین به بیشترین رتبه‌بندی می‌کند. در این فرآیند، فقط یک کارمند می‌تواند په می‌باشد. اگر ارزیاب قصد دارد ۲۰ نفر را ارزیابی کند، این روش فرض می‌کند که اختلاف بین کارمند اول و دوم همانند اختلاف بین کارمند ۲۱ و ۲۲ است.

در این رتبه‌بندی افراد بدون توجه به کروههای کاری شان رتبه‌بندی می‌شوند البته این کارکنان ممکن است از یک گروه کاری باشند. این شیوه اجازه هیچ نوع پیوند و وابستگی نوعی بین افراد کروهها را نمی‌دهد بلکه رتبه‌بندی پرآساس عملکرد شخصی افراد گروه شغلی صورت می‌گیرد.

### مقایسه زوجی

پرآساس آن نمره‌ای پدای هر قرد پدست می‌آید که مقدار آن نمره پرآساس تعداد دفعاتی که فرد در مقایسات مختلف پرتر پوده است حاصل می‌شود.

## ارزیابی بر اساس فروجی های کارکنان

رویکرد سوم از خروجی های عملکردی برای ارزیابی استفاده می کند کارکنان بر مبنای اینکه به چه میزان به هدف های تعیین شده رسیده اند، ارزیابی می شوند به این رویکرد مدیریت بر مبنای هدف (MBO) نیز گفته می شود.

برنامه مدیریت بر مبنای هدف شامل چهار جزء است: **تعیین هدف، تصمیم گیری مشارکتی، دوره زمانی روشن و مشخص و بازخورد عملکرد.**

اهداف در مدیریت بر مبنای هدف ، باید عباراتی ساده در مورد دستاوردهای قابل انتظار باشند . برای مثال هدف « کم کردن هزینه ها، بهبود خدمات یا افزایش کیفیت » کافی نیست و چنین خواسته هایی باید به اهداف قابل تبدیل شوند برای اینکه قابل سنجش و ارزیابی باشند.

در مدیریت بر مبنای هدف، اهداف به طور مشارکتی تعیین می شوند هر هدف یک زمان مشخص داشته و این زمان نوعاً سه ماهه، شش ماهه یا یک ساله می باشد.

بازخورد مستمر به افراد اجازه می دهد که فعالیت هایشان را کنترل کنند.

یکی از مهمترین اجزاء اثربخشی مدیریت بر مبنای هدف تعهد مدیریت ارشد.

## عوامل تضییف گنده ارزیابی عملکرد

این عوامل را می توان به عنوان خطاهای معمول که در حین فرآیند ارزیابی عملکرد رخ می دهند به شرح زیر نام پرداخت:

**خطای آسان کیدی یا سبک شماری**

هر ارزیاب، سیستم ارزش دهی خاص خودش را به عنوان استانداردی که بر مبنای آن ارزیابی ها صورت می کشد، دارد. بعضی از ارزیابها عملکرد واقعی یک فرد را بالا و پرخی آن را کمتر از میزان واقعی ارزیابی می کنند.

فردی که این عملکرد را بالاتر ارزیابی می کند دچار خطای آسان کیدی مثبت و افرادی که آن را کمتر ارزیابی می کنند دچار خطای آسان کیدی منفی می شوند.

اگر همه افراد درون سازمان توسط یک فرد ارزیابی می شوند، مشکلی ایجاد نمی شود.

**خطای هاله ای**

به معنی کرایش و تفایل به این است که اجازه دهیم که ارزیابی ما از یک ویژگی فرد روی ارزیابی ما از ویژگی های دیگر فرد تأثیر بگذارد.

**خطای شباهت**

وقتی که ارزیابها افراد را به شیوه ای رتبه بندی می کنند که از خودشان ادراک دارند مد تکب خطای شباهت می شوند. به این معنی که، آنها ادراکات از خود را در دیگران می بینند.

فصل : ششم

جزوه درس : مدیریت منابع انسانی

## عوامل تفهیف گنده ارزیابی عملکرد (ادامه)

**الگیزه کم ارزیابی**  
بی تفاوتی ارزیاب نسبت به ارزیابی عملکرد  
**گذایشی متوسط**  
این خطاب معنی تمایل ارزیاب به دادن نمرات و رتبه‌بندی‌ها متوسط است. این خطاب زمانی پوچود می‌آید که ارزیاب درستگاه از کران‌های بالای مقیاس‌ها ناتوان پاشد.

**فشارهای تورم در امتیازات ارزیابی**  
یک مدیر میانی در یک شرکت بزرگ نمی‌تواند بفهمد که چرا در آزمون ارتقاء درجه رد شده است. او پرونده خود را دیده و متوسط نمره او ۸۸ می‌پاشد. با توجه به آنکه او از اینکه در سیستم ارزیابی عملکرد نمره ۹۰ به بالا به عنوان عملکرد عالی، نمره ۸۰ به بالا به عنوان خوب، نمره ۷۰ یا بالاتر عملکرد متوسط و نمره زیر ۷۰ به عنوان عملکرد ناکافی می‌پاشد. وی متوجه نمی‌شد که چرا باید وجود کسب نمره ۸۸ ارتقاء، تیاقته است؟

پرسشی و سدرگمی وی فقط زمانی برطرف شد که دریافت که نمره متوسط برای مدیران میانی در این سازمان ۹۲ می‌پاشد. این مثال یه مسئله مهم پالقوهای در ارزیابی اشاره دارد که اصطلاحاً «فشارهای تورم امتیازات» نامیده می‌شود.

## ایجاد سیستم‌های مدیریت عملکرد موثرتر

**پیشنهاداتی پرای ایجاد سیستم‌های مدیریت عملکرد و اقتضاب از خطاهای معمول:**

- استفاده از مقیاس‌های رفتاری
- تدریجی استانداردهای نسبی و مطلق
- قداحم کردن بازخورد مستمر
- داشتن ارزیاب‌های چندگانه
- ارزیابی و رتبه‌بندی انتخابی
- آموخته ارزیاب

ارزیابی های عملکرد .۳۶ درجه

ارزیابی ۳۶ درجه وسیله ارزیابی است که بازخورد عملکرد را از منابعی چون افراد رتبه بندی شده، روسا، همکاران، اعضای تیم، مشتریان و تأمین کنندکانی که در سازمانها شناخته شده‌اند، چستجو می‌کند.

این ابزار تقریباً در ۹۰ درصد از ۱۰۰ شرکت مجموعه قورچن که شامل اوتیس لایویت، دوپونت، نایسکو، پی فایزر، اکسون موبایل، چندال الکتریک، آپس، نوکیا می‌باشد، استفاده می‌شود.

در بسیاری از موارد داشتن دانش و آگاهی کمترده شغلی در مورد کارکنان برای سرپرستان غیر ممکن است. و رشد تیم‌های پروژه‌ای و مشارکت کارکنان در شرکت‌های امروزی، مسئولیت ارزیابی در این نقاط را به افرادی که برای ارزیابی صحیح توانند تبدیل، واگذار کرده است.

ابزار مناسبی برای رفع دغدغه‌های توسعه برای مدیران می‌باشد. زیرا بسیاری از مدیران پسادگی نمی‌توانند از تکش کارکنان شان نسبت به کار و سازمان مطلع شوندو بازخورد ۳۶ درجه این امکان را برای آنها فراهم می‌کند.